

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 5P/42/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415201320
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Ťažký
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2015:8415201320.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Kežmarku samosudcom JUDr. Štefanom Ťažkým v právnej veci mal. G. N., U.. XX. X. XXXX, bytom u navrhovateľa, zastúpená kolíznym opatrovníkom Ú. D., E. H. K. A. H. L., dieťa rodičov, matky K. N.L., A. T., U.. M.. X. XXXX, adresa na doručovanie O. M., L. XX, M., a otca C. N.L., U.. XX. X. XXXX, trvale bytom M., D. L. XXX/XX, na návrh navrhovateľa C. T., U.. XX. XX. XXXX, trvale bytom E. R., E. XXX/XX, v konaní o zverenie mal. dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľa, taktó

rozhodol:

I. Zveruje mal. G. N., U.. XX. X. XXXX do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľa C. T., U.. XX. XX. XXXX, bytom E. R., E. XXX/XX, ktorý je povinný vykonávať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa namiesto rodičov. Má právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok iba v bežných veciach. Na nakladanie v podstatných veciach je potrebný súhlas súdu, odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Ukladá otcovi mal. dieťaťa C. N., U.. XX. X. XXXX povinnosť prispievať na výživu mal. dieťaťa mesačne sumou 60 €, vždy do 15 - teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám navrhovateľa C. T., počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Ukladá matke mal. dieťaťa K. N., U.. XX. X. XXXX povinnosť prispievať na výživu mal. dieťaťa mesačne sumou 27,13 €, vždy do 15 - teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám navrhovateľa C. T., počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Navrhovateľ C. T. podal na Okresný súd v Kežmarku dňa 4. 3. 2015 návrh, v ktorom žiadal zveriť maloletú G. N., dieťa jeho sestry K. do jeho náhradnej osobnej starostlivosti a oboch rodičov zaviazat' prispievať na jej výživu. V dôvodoch návrhu uviedol, že maloletá G. pochádza z manželstva rodičov, ktoré bolo dňa 19. 11. 2013 rozvedené rozsudkom Okresného súdu v Kežmarku pod č. k. 5P 192/2013. Dieťa bolo zverené predmetným rozsudkom do osobnej starostlivosti matky a otec dieťaťa C. N. bol zaviazaný prispievať na jej výživu mesačne sumou 60 €. Ďalej uviedol, že matka dlhodobo nebola schopná riadne zabezpečovať starostlivosť o dieťa a otec dieťaťa pracuje v Českej republike, kde spolu s ním žije aj maloletý C., dieťa rodičov maloletej G.. Ďalej uviedol, že žije spolu s priateľkou v poschodovom rodinnom dome, ktorý je vo vlastníctve jeho a jeho brata, v domácnosti žijú aj jeho rodičia. Maloletá G. je žiačkou X. A. Q. Š. H. M.. Od januára 2015 žije v jeho domácnosti, v ktorej je spokojná a má zabezpečené všetky podmienky pre svoj zdravý vývoj. Zároveň v podanom návrhu žiadal predbežným opatrením maloletú G. zveriť do svojej náhradnej osobnej starostlivosti.

Súd uznesením z dňa 18. 3. 2015 pod č. k. 5P 42/2015 - 15 predbežným opatrením, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 14. 4. 2015 maloletú G.Á. zveril do náhradnej osobnej starostlivosti C. T., ktorému zároveň vymedzil rozsah práv a povinností k maloletému dieťaťu a oboch rodičov zaviazal prispievať na jej výživu.

Navrhovateľ ospravedlnil svoju neúčast' na vytyčenom pojednávaní na deň 1. 6. 2015 zo zdravotných dôvodov a pretrvávania pracovnej neschopnosti, o čom predložil lekársku správu od ošetrojúceho lekára, zároveň žiadal, aby súd konal a rozhodol v jeho neprítomnosti v zmysle podaného návrhu.

Obaja rodičia zhodne prehlásili, že nemajú námietok voči zvereniu ich dcéry G. do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľa C. T., ktorý je bratom matky maloletého dieťaťa. Otec dieťaťa uviedol, že nemá vytvorené bytové podmienky, avšak má aj obavu ako dieťa by si zvyklo na školu v Českej republike, kde v súčasnej dobe spolu už s plnoletým synom C. žijú a pracujú v stavebnej výrobe. Matka dieťaťa uviedla, že v súčasnej dobe je nezamestnaná, nemá žiaden príjem, nemá stále bývanie, avšak chcela by ísť pracovať mimo územia Slovenskej republiky.

Súdom ustanovený kolízny opatrovník predložil súdu správu z prešetrenia rodinného prostredia u navrhovateľa, zároveň aj u oboch rodičov a na pojednávaní navrhol návrhu v celom rozsahu vyhovieť s tým, že maloletá G. N. má vytvorené prostredie u navrhovateľa, kde má zabezpečenú riadnu výchovu a starostlivosť.

Predmetom tohto konania je návrh navrhovateľa na zverenie mal. G. N. do jeho náhradnej osobnej starostlivosti.

Podľa ustanovení § 45 ods. 1 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZR“), podľa ktorého, ak to vyžaduje záujem maloletého dieťaťa, súd môže zveriť maloleté dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti. Osobou, ktorej možno maloleté dieťa takto zveriť, sa môže stať len fyzická osoba s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, ktorá má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, osobné predpoklady, najmä zdravotné, osobnostné a morálne a spôsobom svojho života a života osôb, ktoré s ňou žijú v domácnosti, zaručuje, že bude náhradnú osobnú starostlivosť vykonávať v záujme mal. dieťaťa.

Podľa § 45 ods. 2 ZR pri zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti uprednostní súd predovšetkým príbuzného maloletého dieťaťa, ak spĺňa stanovené predpoklady.

Podľa § 45 ods. 3 ZR, v rozhodnutí súd vymedzí osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, jej rozsah práv a povinností k maloletému dieťaťu.

Podľa § 45 ods. 4 ZR, osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, je povinná vykonávať osobnú starostlivosť o maloleté dieťa v rovnakom rozsahu, v akom ju vykonávajú rodičia. Právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok má iba v bežných veciach. Ak táto osoba predpokladá, že rozhodnutie zákonného zástupcu maloletého dieťaťa v podstatných veciach nie je v súlade so záujmom maloletého dieťaťa, môže sa domáhať, aby tento súlad pri konkrétnom rozhodnutí zákonného zástupcu preskúmal súd.

Podľa § 45 ods. 8 ZR, súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti určí rodičom alebo iným fyzickým osobám povinným poskytovať maloletému dieťaťu výživné rozsah ich vyživovacej povinnosti a súčasne im uloží povinnosť, aby výživné poukazovali osobe, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti.

Podľa § 62 ods. 1 a ods. 2 ZR je plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa § 75 ods. 1 ZR pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho

zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihladne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Súd v predmetnej veci mal za preukázané, že rodičia maloletého dieťaťa v súčasnej dobe nemajú možnosti zabezpečiť riadnu výchovu a starostlivosť o maloletú G.. Preto v záujme dieťaťa ju súd zveril do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľa, ktorý je bratom matky dieťaťa a vymedzil mu rozsah práv a povinností k maloletej G..

Pri rozhodovaní o zverení dieťaťa do náhradnej osobnej starostlivosti určí súd povinnosť rodičom prispievať na jeho výživu. Súd pri určení vyživovacej povinnosti rodičov vychádzal zo zárobkových možností a schopností oboch rodičov ako aj potrieb dieťaťa. Otcovi dieťaťa určil výživné vo výške 60 € a matke, ktorá je nezamestnaná, nemá žiaden príjem, určil vyživovaciu povinnosť podľa § 62 ods. 3 Zákona o rodine vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepĺnoleté dieťa podľa osobitného zákona, ktorý predstavuje v súčasnej dobe sumu 27,13 €.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p. s tým, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože ide o opatrovnícke konanie, ktoré súd môže začať i bez návrhu z úradnej povinnosti.

Poučenie:

O Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.

O V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

O Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že :

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

O Podľa § 205 ods. 3 OSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

O Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).